

Avataan silmät ja korvat

Ensi sunnuntaina on Valvomisen sunnuntai. Silloin kirkkoissa mietitään sitä, miten ihmisen pitäisi pysyä tässä maailmassa valveilla eikä kulkea nukkuvin silmin, korvin ja omintunnon.

Silmät siis auki, jotta näemme naapurin, ystävän ja lähimmäisen yksinäisyyden ja ahdingon. Korvat tarkkoina, jotta kuulemme meille esitetyt huokaukset ja rivien väliin kätkeytetyt toiveet ystäväydestä ja tuesta.

Silmät auki, jotta huomaamme oman itsekkyytämme. Korvat tarkkoina, jotta maan hiljaistenkin ääni kan-

tautuu korviimme.

Silmät auki, jotta huomaamme ja tiedostamme luomakunnan pahoinvoinnin. Vesistöt rehevöityvät, maaperä köyhtyy, uhanalaisten eläin- ja kasvilajien määrä nousee. Kuulisimme kyllä tämän, kunhan kuuntelisimme maailman ääniä, emmekä turruttaisi omaatuntoamme.

Silmät auki, jotta tajuamme oman vastuamme. Elämässämme on paljon hyvää, jonka jakaminen eteenpäin ei olisi meiltä pois, vaan lisäisi kaikkien hyvinvointia.

Silmät auki, ettemme keskity vääriin ja turhiin asi-

oihin elämässämme. Korvat tarkkoina, jotta kuuntelemme ympäriltämme viisauden ääniä. Sellaisia, jotka kertovat ihmissuhteiden hoitamisen merkityksestä ja Jumalan tahdon ja äänen kuuntelemisen tärkeydestä.

Silmät auki, jottemme myöskään pakene tietoisuutta elämän katoavaisuudesta. Korvat tarkkoina, jotta kuulemme ja ennen kaikkea ymmärrämme omalle kohdallemmekin Raamatun sanat: ”Ihminen, naisesta syntynyt, elää vähän aikaa ja on täynnä levottomuutta. Kuin kukka hän avautuu ja kuihtuu,

on kohta poissa, kuin varjo.”

Kirkkoherra Ville Niittynen saarnaa Kaarinan kirkon messussa 15.11. klo 10.

